

Hyvät toverit ja ystävät

Tänään saimme painosta uuden Kansan äänen nro. 1/2022 (ilm. 21.2.2022). Otsikoimme sen "Tilanne kärjistyy-uusi turvallisuussopimus Eurooppaan". Eilen Venäjä tunnusti Itä-Ukrainan kansantasavallat. Tänään UPI:n Mika Aaltola ja presidentti riekkuvat mediassa. He puhuvat mm. kaikesta siitä mitä "Venäjä tekee" ja miten sitä voi tietää kun "Venäjä on niin arvaamaton." Kaikki nämä ovat täyttä pötyä ja suoranaista valehtelua. Miksi ei sanota suoraan mitä Venäjä on ilmoittanut haluavansa? Me olemme tienneet tämän jo 20 vuotta. Nato on työntynyt kiinni Venäjän rajoihin. Tiedämme, että Venäjä ei voi pitkään hyväksyä sitä, kun sen turvallisuutta uhataan. Sen on tehtävä jotain. Venäjä ilmoitti haluavansa turvallisuustakuut ja sopimuksen siitä miten pitkälle Nato voi edetä, eli käytännössä uutta rauhansopimusta Eurooppaan. Juuri tästä Nato-vallat eivät suostu keskustelemaan. Meille ei ilmoiteta mistä on kysymys. Mitään ennalta arvaamatonta tässä ei ole. Lisäksi jo keväällä Venäjä ilmoitti, että "Älkää ylittäkö sitä punaista viivaa", jonka jälkeen on tehtävä jotain. Kaikki ovat tienneet tämän. Mika ja Sale vain hämmentävät tilannetta, puhuvat muunneltua totuutta. Laitan oheen Kansan äänen tämänpäiväisen kirjoituksen, sekä joitain kuvia.

Tilanne kärjistyy uhkaavasti

Uudenvuoden puheessaan presidentti Niinistö sanoi: Venäjän joulukuussa esittämät ukaasit Yhdysvalloille ja Natolle koskevat Eurooppaa. Ne ovat ristiriidassa Euroopan turvallisuusjärjestyksen kanssa. Etupiirit eivät kuulu 2020 luvulle. Kaikkien valtioiden täysivaltainen tasa-arvoisuus on keskeinen perusperiaate, jota kaikkien tulee noudattaa. Myöhemmin pääministeri Sanna Marin ilmaisi, että Suomi säilyttää mahdollisuuden hakea Naton jäsenyyttä. "Meidän on vaalittava tätä valinnan vapautta, joka koskee jokaisen maan oikeutta tehdä omat turvallisuuspäätöksensä."

Kaikilla oikeus tehdä oikeita ja väriä päätöksiä

Venäjän puolustusministeriltä Sergei Lavroilta kysyttiin (Erkka Mikkonen, 14.1.2022, A-studio), että tunnustaako Venäjä nyt Suomen ja Ruotsin suvereniteetin suhteessa Nato-jäsenyyteen. Tähän Lavrov vastasi selkeän myönteisesti, mutta antoi ymmärtää, että näiden maiden hallitukset tietävät vastuunsa näissä kysymyksissä. "Voin sanoa, että Venäjä kunnioittaa täysin Suomen ja Ruotsin suvereniteettia. Mielestäni näiden maiden puolueettomuuspolitiikka on niiden tärkeimpiä anteja Euroopan yhteiseen turvallisuus infrastruktuuriin ja vakauden rakentamiseen Euroopassa. Ne jotka eivät kunnioita suvereniteettianne, ovat niitä, jotka kaikin voimin yrittävät provosoida maita liittymään Natoon."

Tietenkin jokainen maa saa tehdä muita kuuntelematta itsenäisesti kaikki ratkaisunsa. Saulin ja Sannan tulisikin nähdä, että kyse on siitä millaiset ratkaisut ovat maan ja yleisen turvallisuuden kannalta oikeita ja järkeviä. Heiltä ”unohtuu”, että elämme yhteisellä maapallolla naapurimme läheisyydessä, ja tulisi myös ottaa tämä ympäristö huomioon.

Niinistö on väärässä, sekoittaa ja hämmentää

Niinistö sanoo, että ”etupiirit” eivät kuulu 2020-luvulle. Sauli on pahasti metsässä. Kyllä turvallisuustakuut ja valtioiden väliseen turvallisuuteen liittyvät sopimukset kuuluvat meidän ajallemme niin pitkään, kuin valtioiden välillä esiintyy erilaisia intressejä. Lähistoriamme aikana on tehty lukuisia kansainvälisiä puolustukseen ja turvallisuuteen liittyviä sopimuksia. Ne ovat olleet täysin välttämättömiä. Kuitenkin kuluvan 30 vuoden kuluessa Nato on työntänyt sotavoimansa Euroopassa kiinni Venäjän rajoihin. Tämä on naamioitu jatkuvaan ja voimakkaaseen Venäjän vastaiseen propagandaan. Tämä todella uhkaa Venäjää.

Natoon hinnalla millä hyvänsä?

Tämä on tapahtunut koko Euroopassa. Hyvänä esimerkkinä on oma maamme. Pohjois-Atlantin yhteistyöneuvoston (NACC) pysyväksi tarkkailijaksi Suomi valittiin heti 4.6.1992. Sitä perusteltiin ovelasti tietojen hankkimisella. Samoihin aikoihin tehtiin pienessä piirissä valmisteltu päätös nykyisten Hornet-hävittäjien hankinnasta. Vuonna 1993 alettiin Naton piirissä kehittää ns. rauhankumppanuusohjelmaa. Se tarkoitti Euroopan Naton ulkopuolisten maiden yhteistyön kehittämistä Naton yhteydessä. Ahtisaaren johdolla tähän otettiin myönteinen kanta. Suomi liittyi Naton rauhankumppanuusohjelmaan, kun Heikki Haavisto (ulkoministeri 1993-1995) allekirjoitti sen 9.5.1994. Sen kautta Suomi on osallistunut Naton sotilaallisiin operaatioihin sotiin). Lipposen johdolla Suomen ulkopoliittisen linjan luonnehdinta ”puolueettomuus” muutettiin käsitteeksi ”sotilaallinen sitoutumattomuus”. Vuonna 1997 Suomi liittyi Naton kumppanuusneuvostoon, joka vetää Naton toimintaan siihen vielä kuulumattomia maita. Sen jälkeen meidät on vedetty osalliseksi Naton nopean toiminnan joukkoihin. Tämän ohjelman puitteissa puolustusvoimiamme on ”justeerattu” Nato-yhteensopiviksi.

Isäntämaasopimus

Kuin pisteenä ii:n päälle Suomi allekirjoitti Nato:n kanssa 4.9.2014 ns. isäntämaasopimuksen (huom! allekirjoittajana oli puolustusvoimain komentajana 1.8.2014 lähtien toiminut Jarmo Lindberg). Siinä Suomi sitoutuu niin päättäessään ottamaan alueelleen Nato-joukkoja, huolehtimaan niiden majoituksesta ja ylläpidosta, materiaalin varastoinnista ja huollosta, sekä

logistisista palveluista (mm. satamat ja lentokentät). Kuten monet muutkin tämän kaltaiset sopimukset, myös tämä valmisteltiin salassa. Silloin todettiin tätä sopimusta valmistellun jo 13 vuotta. Sopimus muistuttaa erehdyttävästi vuoden 1940 kauttakulkusopimusta, joka sekkin valmisteltiin salassa eduskunnan selän takana.

Turvatakuista neuvoteltiin ennenkin

Niinistö ja Marin tuntevat huonosti lähihistoriaa tärkeissä kysymyksissä. Hitlerin noustua valtaan Saksassa käytiin Euroopassa 30-luvulla Neuvostoliiton aloitteesta useita neuvotteluja Hitler-Saksan vastaisen rintaman muodostamiseksi. Länsivallat asettivat kuitenkin koko ajan kapuloita rattaisiin. Vielä kesällä 1939 käytiin neuvotteluja Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton kesken. Nämäkin neuvottelut katkesivat länsimaiden haluttomuuteen rakentaa konkreettista vastarintaa Hitlerille. Näissä kaikissa neuvotteluissa olivat keskeisesti esillä turvatakuut, eli se miten yhdessä torjutaan Saksa potentiaalisista hyökkäyssuunnista. Neuvostoliitto asetti suuren painon luoteisrajojensa turvaamiselle. Neuvostoliitossa tiedettiin Suomen ja Saksan sotilaallisesta yhteistyöstä ja yhteydenotoista (Kansan ääni 5/11). Neuvostoliitto lähetti v. 1938 Suomeen Boris Rybkinin (Jartsev) neuvottelemaan maiden välisestä yhteistyöstä siinä tapauksessa, että Saksa hyökkää. Kaikki Neuvostoliiton lähentymisyrietykset Suomi torjui.

Ei saa unohtaa

Päätäjijemme ja Mediapoolin Venäjä-propaganda on kovaa ja valheellista. Olemme 30 vuoden aikana luoneet tiiviitä suhteita Natoon. Olemme solmineet Nato:n kanssa isäntämaa-sopimuksen, sallineet Nato-maiden joukkojen tulla Suomen alueelle harjoittelemaan hyökkäystä Venäjälle. Olemme hankkimassa 64 hyökkäykseen sopivaa Nato-valmiuksilla varustettua konetta Suomeen. Se on myös enemmän, kuin Pariisin rauhansopimus sallii ja Pietarin talousalue on yhtä lähellä rajaamme kuin 80 vuotta sitten. Kyllä tämä Venäjällä huomataan.

Mistä tässä on kysymys?

Kaiken taustalla on läntisen pääoman tarve kasvattaa voittojaan. Aasian mantereella on taloudellisia resursseja, joita Venäjä ei suostu luovuttamaan läntisten pääomapiirien haltuun. Globalisaatio on edennyt niin pitkälle, että kapitalisteille heidän sijoittamansa pääoma ei tuota enää entisen kaltaisia voittoja. He tarvitsevat lisäresursseja, kuten Hitlerin Saksa aikoinaan. Marx puhui voiton suhdeluvun laskutendenssin laista, jota kapitalisti koettaa kaikin tavoin torjua. Tässä on juuri siitä nyt kyse. Sotilaallisella painostuksella ja voimakkaalla propagandalla Euroopan ja USA:n kapitalistipiirit yrittävät luoda Venäjällä epävakautta, jolla pyritään hallinnon

muutokseen läntisille kapitalistipiireille suopeammiksi. Ellei tämä toimi, niin sitten vaihtoehtona on sota. Nyt tulisi Suomen katsoa missä seurassa kulkee.

KÄ:n Toimitus (KÄ 1/2022, 21.2.2022)

Tilanne kärjistyy- uusi turvallisuussopimus Eurooppaan !

Tilanne kärjistyy uhkaavasti s. 2
Sopimuksia syntyy kuin sienä sateella s. 4
Väärään maaliin mennyt sote-uudistus s. 5
COVID-19 hälytysmerkki ihmiskunnalle s. 7

Tässä 2016 rauhanmars-
sissa kiellettiin näyttä-
masta Naton vastaista tun-
nusta

Päätöksellä hankkia 64 HX-hävittäjää maamme sementtoitiin Nato-joh-
toiseen ulkopolitiikkaan. Maailman tilanne kärjistyy. Nato on työntynyt
kiinni Venäjän rajoihin. On tiedossa, että Nato, EU, USA-akseli tavoitte-
lee poliittista muutosta Venäjällä, päästäkseen käsiksi maan luonnon-
varoihin. Venäjä on ilmoittanut sen minkä kaikki tiedämme, että tur-
vallisuutensa vuoksi Venäjän valtio ei voi tätä hyväksyä. Eurooppaan
tulee neuvotella uusi turvallisuussopimus. Nato-vallat ylittivät "punai-
sen viivan" järjestäessään Suomeen 64 HX-hävittäjää.

Sivut 2, 13 ja 20

Sivut 2-3

- Suomen irtaannuttava sotaval-
misteluista
- Tilanne kärjistyy uhkaavasti
- Suومتumalla luotiin hyvin-
vointia
- Sähkön hinta, mikä ratkaisee?
- Sähköturkinoiden orjana

Sivut 4-5

- Työehtosopimuksia syntyy kuin
sienä sateella
- Väärään maaliin mennyt Sote-
uudistus

Sivut 6-7

- Kulkutautien yhteiskunnalliset
vaikutukset
- COVID-19 hälytysmerkki ihmis-
kunnalle?
- Sumua kansalaisten silmille

Sivut 8-9

- Liukasta kuin skrinnausradalla
- Kirosana
- Ingrid Hämäläisen muistolle
- Kääntöpiiri
- Kommunistit lukkarinkouluissa
- Asuminen jakaa yhteiskuntia;
- ARA-päivillä puhuttua
- Muistelmia Samuli Parosesta

Sivut 10-11

Naapurisopimus Venäjän kanssa on voimassa

Neuvostoliiton hajoamisen myötä tapahtuneet perustavaa laatua olevat poliittiset muutokset v. 1991 aikana merkitsivät uusia turva-
järjestelyitä Euroopassa. Näiden muutosten johdosta katsottiin 2.
maailmansodan jälkeisessä tilanteessa tehtyjen kansainvälisten sit-
tuumusten osittain vanhentuneen. Suomen hallitus totesi yksipuoli-
sesti 21.9.1991 Pariisin rauhansopimuksen III osan sisältämien soti-
laallisten rajoitusten menettäneen merkityksensä. Presidentti Mau-
no Koivisto huomautti Suomen ja NL:n välisen YYA-sopimuksen viit-
tauksen Saksaan mahdollisena hyökkääjänä asiallisesti vanhen-
tuneen, mutta sopimuksen muilta osin säilyttäneen merkityksensä.

Eduskunnan ulkoasiainvaliokunnan v. 1991 antaman mietinnön mu-
kaan: Euroopan sotilaspoliittinen murros on paljolti seurasta Neu-
vostoliiton sotilaallisesta muutok-

jompikumpi sopimuspuolista irti-
sano sitä toiselle sopimuspuolelle
kirjallisesti tehtävällä ilmoituksel-
la vähintään vuotta ennen voimas-
saolokauden päättymistä. Kumpi-

sesä siten nimettyä kansainvälistä
oikeustointa, jolla valtio selittää
kansainvälisellä tasolla olevansa sidot-
tu valtiosopimukseen. (Lähde: Val-
tiosopimus-oikeutta koskeva Wienin
yleissopimus 2. artikla)

Suomen perustuslain mukaan
eduskunta hyväksyy sellaiset val-
tiosopimukset ja muut kansainväli-
set velvoitteet, jotka sisältävät lain-
säädännön alaan kuuluvia määräyk-
siä tai ovat muutoin merkitykseltään
huomattavia taikka vaativat pe-
rustuslain mukaan muusta syystä
eduskunnan hyväksymisen.

Nato-sopimus on myös valtiosopimus

Nato-sopimus on myös valtiosopi-
mus. Jäsenvaltion on toteutetta-
va Naton määräykset omien perus-
tukslaillisten menettelytensä mu-
kaisesti. Jos Suomi liittyy sotilasliit-
to Natoon, on syytä miettiä tarkas-
ti, mitä siitä seuraa. Naton 8. artik-
lan mukaan kukin sopimuspuoli ju-
listaa, etteivät mitkään nyt voimas-